

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XObdo/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	3812219372
Dátum vydania rozhodnutia:	02.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3812219372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 7C/144/2012-42, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. mája 2016, č.k. 17Co/486/2015-74, takto

rozhodol:

Návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza uznesením zo 7. februára 2013 č.k. 7C/144/2012-42 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,- Eur, pričom o výške poplatku rozhodol podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb.

2. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. mája 2016 č.k. 17Co/486/2015-74 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dňa 29.07.2016 dovolanie, teda dovolanie bolo podané po účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Namietala, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenia § 420 písm. f/ CSP). Rozhodoval vylúčený sudca (ustanovenia § 420 písm. e/ CSP) a bol súd nesprávne obsadený (ustanovenia § 420 písm. e/ CSP) - súd treba považovať za „nesprávne obsadený“ aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie

krajského súdu a pre rovnaké vady aj uznesenie okresného súdu, v celom rozsahu zrušil.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Dovolateľka odôvodnila prípustnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vadám podľa ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ CSP.

6. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. e/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (ustanovenie § 237 ods. 1 OSP), právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 419 a nasl. CSP) pripúšťa dovolanie len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a z nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí (uznesenie o zastavení konania, uznesenie o odmietnutí žaloby). Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku.

10. V rozhodovanej veci je dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu o uložení poplatkovej povinnosti za námietku zaujatosti. Nejde teda o meritórne rozhodnutie a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 419 a § 420 CSP preto vyvodíť nemožno.

11. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. V dovolaní tiež žalobkyňa navrhla konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky. Najvyšší súd návrhu žalobkyne na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP nevyhovel a tento zamietol, pretože položku 17a sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch nepovažuje za rozpornú s Ústavou Slovenskej republiky a jej článkom 46 ods. 1.

13. Podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s argumentáciou žalobkyne, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti jej bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu nestotožňuje. Položka 17a bola do sadzobníka znovu zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z. pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa najvyššieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného

ústavou zaručeného práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Daný poplatok za námietku sa v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku zo dňa 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že nikdy nevylúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60).

15. Z týchto dôvodov je Najvyšší súd Slovenskej republiky názoru, že žalobkyňa namieta rozpor s právom na prístup k súdu neoprávnene, a preto jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol.

16. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalovanej v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.